

Ústředního zaopatřovacího fondu jest proto povinen každou schůzi výborovou vládnímu komisariátu pro báňské a hutnické záležitosti v Bratislavě s udáním denního pořádku alespoň 5 dnů předem oznámiti.

Jmenovanému vládnímu komisariátu buďtež zaslány po jednom opise protokolu schůzí, uzávěrek, ročních zpráv atd.

§ 16. — Vykonatelnost výměru Ústředního zaopatřovacího fondu stvrzuje vládní komisariát pro báňské a hutnické záležitosti v Bratislavě.

§ 17. — Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Provedení jeho ukládá se ministru veřejných prací v dohodě s ministrem sociální péče.

(Vyhlášen v částce 85. Sb. z. a n., ze dne 10. října 1921.)

Zprostředkování práce a podpory nezaměstnaných.

Zákon z 12. srpna 1921, č. 314, jímž se povoluje státní příspěvek na provedení zajišťovacích a opravných prací nouzových na moravských vodotocích.

(Vyhlášen v částce 71. Sb. z. a n. dne 6. září 1921.)

Zákon ze dne 12. srpna 1921, č. 322, o podpoře nezaměstnaných.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Kdo má nárok na podporu.

§ 1. — ⁽¹⁾ Příslušníci Československé republiky, kteří podléhají nemocenskému pojištění, mají nárok na podporu v nezaměstnanosti za podmínek, uvedených v tomto zákoně.

⁽²⁾ Nárok za stejných podmínek mohou činit i občané, kteří propuštěni byli z činné služby vojenské nebo z povinnosti k zvláštním úkonům za mobilisace a ve válce podle § 3. branního zákona ze dne 19. března 1920, č. 193 Sb. z. a n., a podle zákona o válečných úkonech ze dne 26. prosince 1912, č. 236 ř. z., pokud se týče dle zák. čl. LXVIII: 1912.

⁽³⁾ Příslušníci cizího státu mohou obdržeti podporu v nezaměstnanosti za týchž podmínek jako příslušníci Československé republiky, měli-li tento cizí stát obdobné opatření a nakládá-li s příslušníky Československé republiky jako se svými státními příslušníky.

Kdo nemá nároku na podporu.

§ 2. — Nároku na podporu v nezaměstnanosti nemá:

1. Kdo stávkuje nebo je z práce vyloučen po dobu stávky nebo výluky. Za výluku se nepokládá dočasné propuštění zaměstnanců způsobené nedostatkem surovin či polotovarů, nebo zastavením dopravy bez viny propuštěných ze zaměstnání, byť nedostatek vznikl v důsledku stávky či výluky;

2. kdo byl vlastní vinou ze zaměstnání propuštěn nebo kdo dobrovolně práci opustí bez závažné příčiny;

3. kdo pro své tělesné nebo duševní vlastnosti není pravidelného zaměstnání schopen;

4. kdo požívá nemocenského od některé nemocenské pokladny;

5. kdo požívá vyživovacího příspěvku podle zákona ze dne 23. září 1919, č. 530 Sb. z. a n., a ze dne 18. března 1921, č. 120 Sb. z. a n.;

6. kdo má majetek, důchod nebo jiný příjem, zabezpečující jeho nezbytnou výživu po dobu nezaměstnanosti;

7. kdo se zdržuje mimo území republiky Československé;

8. sezonní dělníci vyjmá ty, kterým bude nárok na podporu nařízením dle § 19 přiznán.